

Η ΝΕΑ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΗΣ ΙΣΠΑΝΙΑΣ

MARIA DE LAS MERCEDES

Ἡ πρώτη τοῦ νέου ἔτους ἐγγίζει. Ἐσώθεν τῶν ὑαλωμάτων τῶν ὁδῶν Ἑρμού καὶ Αἰόλου ἤρχισαν ἤδη προβάλλοντες τὴν μολυβδίνην αὐτῶν μορφήν οἱ πρῶτοι ψευδεῖς στρατιῶται, κληθέντες φαίνεται καὶ αὐτοὶ εἰς ἐπιστρατεῖαν ὑπὸ τῶν ἐμπόρων πολυπληθέστεροι ἐφέτος ἢ ἄλλοτε χάριν τοῦ πολεμικοῦ τῶν περιστάσεων, κινούμενοι οἱ χορδιστοὶ σιδηροδρομίσκοι καὶ τὰ κυλιόμενα ἱππάρια, λάμπουσαι αἱ βεβαμμέναι ὄψεις καὶ τὰ στιλπνὰ ὄματα τῶν πλαγγόνων. Καὶ τὰ παῖδια τῶν ἀθηναίων ἀστῶν, τὰ διαβαίνοντα ἐκεῖθεν, κολῶσι τὴν ριγὰ των ἐπὶ τῶν ὅχλων καὶ βλέπουσι θαυμάζοντα καὶ ἀναλογίζονται χαίροντα ὅτι μετὰ ἓνα μῆνα ὁ πατήρ ἢ ὁ θεῖος, ἢ ἡ μήτηρ ἢ ἡ μάμμη θὰ τοῖς χάριση βεβαίως ἐν ἑξ αὐτῶν τῶν θαυμασιῶν καὶ θὰ γείνωσι κύρια αὐτοῦ καὶ θὰ τὸ χάμουν ὅ,τι θέλουν καὶ θὰ εἶνε εὐτυχῇ. Τί θὰ ἔλεγον ὁμως καὶ τί θὰ ἐσκέπταντο, ἂν ἠδύναντο νὰ μάθωσι καὶ νὰ ἐννοήσωσιν ὅτι ἐκεῖ πέραν, εἰς τὴν ἄλλην ἄκρην τῆς Εὐρώπης, ἡ μεγάλη δωρήτρια Τύχη ἐχάρισεν ἐν ταῖς παραμοναῖς τοῦ νέου ἔτους εἰς μίαν πενταετὴ συνάδελφόν των τὰ ἐξῆς ἀθύρματα: Ἐν βασιλείῳ, ἓνα θρόνον, ἐν σκῆπτρον, μίαν αὐλήν, ἓνα στρατόν!

Διότι, ὡς γνωστὸν ἤδη τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώσταις, ἡ νέα βασίλισσα τῆς Ἰσπανίας, τὴν εἰκόνα τῆς ὁποίας, μετὰ τὴν ἐν τῷ παρελθόντι φύλλῳ εἰκόνα τοῦ ἀποβιώσαντος πατρός της, δημοσιεύομεν ἀνωτέρω, εἰς ἣν περιέρχεται ἡ διαδοχὴ

τοῦ ἰσπανικοῦ θρόνου, Μαρία δέ λας-Μερσέδες - Ἰσαβέλλα-Θηρεσία-Χρυστίνα - Ἀλφονσίνα - Ὑακίνθη πριγκίπισσα τῶν Ἀστούριων, — ἀναπνεύσατε ὀλίγον, — εἶνε μόλις πενταετής, γεννηθεῖσα τῇ 12ῃ Σεπτεμβρίου 1880. Καὶ τὸ ἀσθενὲς τοῦτο παιδίον, βασίλισσα τῆς « Διαπλάσεως τῶν Παίδων », ἀντιπροσωπεύει ἤδη ἐν τῇ πολυταρχῇ ἐκείνῃ χώρῃ τὴν δυναστείαν, καὶ τὸ λίκνον τοῦ κινουῦσι μετὰ προσοχῆς ὡς καλαὶ τροφαὶ στρατάρχαι καὶ πρωθυπουργοί, καὶ συγκεντροῦνται γύρω του ἐλπίδες, φιλοδοξίαι, ὄνειρα καὶ μίση, ὧν οὐδεμίαν ἔχει γνῶσιν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ὅπερ δὲν θὰ δύναται τὸ ἀθῶον νὰ βλάψῃ οὔτε μυῖαν, θὰ χυθῶσιν ἰσως ἐντὸς ὀλίγου χεῖμαρροι αἱμάτων!

Παράδοξος μοῖρα! Ἀλλ' ὅχι ἀσυνήθης φαίνεται ἐν τῇ ἀλλοκάτῳ ταύτῃ χώρῃ τῆς Ἰσπανίας. Διότι καὶ ἡ μάμμη αὐτῆς, ἡ μήτηρ τοῦ ἀτυχοῦς Ἀλφόνσου, ἡ περιώνυμος ἐπὶ δεσποτισμῷ καὶ πείσματι Ἰσαβέλλα, τριετὴς μόνον ἐκείνη διεδέχθη τὸν πατέρα της Φερδινάνδον, γεννηθεῖσα τῇ 29ῃ Ὀκτωβρίου 1830 καὶ κηρυχθεῖσα βασίλισσα τῇ 2ῃ Ὀκτωβρίου 1833. Καὶ λέγει ἔπειτα ἡ ὡραία παρὰδοξις, ἣν ἀνεφύρομεν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον μας, ὅτι ὁ Θεὸς δὲν ἔδωκε καλὴν κυβέρνησιν εἰς τὴν Ἰσπανίαν, ἀφοῦ τὴν ἐνεπιστεύθη ἀνέκαθεν εἰς χεῖρας βρεφῶν!

+++

Καὶ ἀφοῦ οὕτω πάλιν πρόκειται περὶ τῶν ἰσπανικῶν, προκαλούντων ἄλλως τε σήμερον καὶ παντός, ἴσα πρὸς τὸ ἀνατολικὸν ζήτημα, τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου τὴν περιέργειαν, ἐνταῦθα εἶνε νομίζω ὁ τόπος νὰ αναφέρωμεν καὶ ἐν τῶν σχετικῶν πρὸς τὸν θάνατον τοῦ βασιλέως ἐθιμῶν, τῶν ἐπικρατούντων ἐν τῇ ἰδιορρυθμῷ χερσονήσῳ, καὶ τὸ παραδοξώτερον ἰσως ὄλων.

Ἐνῷ ἡ μικρὰ Μερσέδες καταλαμβάνει τὸν θρόνον, ὁ ἀποθανὼν πατήρ αὐτῆς κατὰκειται ἐν τῷ νεκρικῷ θαλάμῳ τοῦ παλατιοῦ, μέχρις οὗ ὀρίσθῃ ἡ ἡμέρα τῆς κηδείας του, πρὸς παρασκευὴν τῆς ὁποίας ἐννοεῖται ὅτι καταγίνονται πάντες οἱ τῶν ἀνακτόρων. Ἐν τῷ αὐτῷ περιπτώσει φυσικὸν ἦτο πᾶς τις νὰ ὑποθέσῃ ὅτι ὁ ἀρχιεπίσκοπος τοῦ παλατιοῦ δὲν θὰ εἶχε νὰ κάμῃ τι ἄλλο καλλίτερον ἢ νὰ ἐτοιμάσῃ πλέον φαγητὸν διὰ τοὺς ἐπιζῶντας. Ἀπεναντίας ἡ ἀποστολὴ αὐτοῦ καὶ ἡ πρὸς τὸν θανόντα βασιλέα σχέσις του δὲν πύει μετὰ τὴν τελευταίαν τούτου. Ἐφ' ὅσον ἐκεῖνος εὐρίσκεται ἄταφος ἐν τῷ ἀνακτόρῳ, ὁ ἐπιμελητὴς ἀκολουθούμενος ὑπὸ τοῦ προσωπικοῦ μεταβαίνει καθ' ἑκάστην πρωΐαν καὶ ἐσπέραν ἐν μεγάλῃ στολῇ, πλησιάζει τὸ φέρετρον καὶ ὑποκλινόμενος βαθέως, ἐρωτᾷ:

— Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ἐπιθυμεῖ τίποτε;

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης, ὡς εἶνε ἐπόμενον, δὲν ἀπαντᾷ τίποτε. Καὶ τότε ὁ ἐπιμελητὴς χαιρετᾷ ἐκ νέου ἰδαριαίως καὶ ἀπέρχεται μετὰ τῆς ἀκολουθείας του, ὅπως ἐπαναλάβῃ τὴν σκηνὴν τὴν ἐπαύριον πρωΐαν.

+++

Καὶ ἐν τέλει μίαν ἐρώτησιν ἀφορῶσαν ἰδιαιτέρως τὸν κ. Ρόκον Χοιδᾶν: Εἰς τὸ ἐξῆς, εἰς τὸ κοινὸν περιληπτικὸν ὄνομα τῶν ἐστερμένων κακούργων, ὅπερ ἀποδίδει εἰς πάντας συλλήβδην τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς, θὰ περιλαμβάνῃ καὶ τὸ τυφερὸν αὐτὸ ἀκούσιον μοναρχίδιον;

Κόθορνος